**Выходить у Львовѣ** що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

**Адміністрація:** улица Чарнецкого ч. 8.

**Редакція:** ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

**Письма** приймають ся лишь франкований.

**Рекламаціи** неопечатаній вôльний вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

**Предплата** у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:

| | |
|---|---|
| на цѣлый рôкъ | 2 зр. 40 к. |
| на пôвъ року | 1 зр. 20 к. |
| на чверть року | — 60 к. |
| мѣсячно . . | — 20 к. |

Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:

| | |
|---|---|
| на цѣлый рôкъ | 5 зр. 40 к. |
| на пôвъ року | 2 зр. 70 к. |
| на чверть року | 1 зр. 35 к. |
| мѣсячно . . | — 45 к. |

Поодиноке число 3 к.

**Ч. 291.** | **Нинѣ:** гр. к. Навеч. Р. Х. рим. к. Емилія | **Завтра:** Рожд. Христ. Трехъ К. | Второкъ 29 грудня (10 сѣчня) 1892. | Вcхôдъ сонця 7 г. 54 м.; захôдъ 4 г. 10 м. Баром 765; терм. — 12·0° — 20·0° | **Рôкъ II.**

## Запросины до передплаты.

За помочію Божею кôнчимо щасливо другій рôкъ выдавництва „Народнои Часописи". Не до насъ належить судити наше дѣло, нехай его судять самй читателѣ; а всежь таки думаемо, що кождый, хто пильно читавъ черезъ цѣлый рôкъ нашу часопись, коли хоче безсторонно судити, то признасть намъ, що мы совѣстно трудили ся коло нашого дѣла и сѣяли добре та здорове зерно на широку ниву. Зъ тымъ бодай переконанемъ замкнемо за кôлька днѣвъ другій рочникъ нашого выдавництва.

„Народна Часопись" буде и въ слѣдуючôмъ роцѣ придержувати ся тои засады, що доси. Въ справахъ політичныхъ буде старати ся мирити и єднати, буде ширити взаимну любовь и згоду, вѣрнôсть для церкви, краю и державы, для рôдного народу и его мовы и буде старати ся подавати лишь вѣсти опертй на дѣйстныхъ фактахъ. Въ иншихъ вôддѣлахъ нашои часописи будемо старати ся якъ и доси по при часть забавну ширити свѣтло правды и науки та будемо познакомляти нашихъ читателѣвъ зъ сучаснымъ поступомъ наукъ у всѣлякихъ напрямахъ. Позаякъ наша часопись заходить по найбôльшôй части пôдъ стрѣхи господарскй, то розширимо часть господарску и будемо разъ въ тиждень подавати всѣлякй практичнй рады и вѣсти зъ господарства рôльного, домашного промыслу и торговлѣ, а думаемо, що тымъ лишь прислужимось нашимъ читателямъ.

Условія передплаты „Народнои Часописи" позôстають тй самй, що доси.

Передплачувати можна:

**У Львовѣ**: въ бюрѣ дневниковъ Людвика Пльона ул. Кароля Людвика ч. 9.

**На провінціи** въ ц. к. Староствахъ.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Передплата на цѣлый рôкъ | 2 зр. | 40 кр. |
| „ „ пôвъ року | 1 „ | 20 „ |
| „ „ чверть року | — „ | 60 „ |
| „ „ мѣсячно | — „ | 20 „ |

Поодиноке число: **1** кр.

Хто хоче, щобы ему посылати „Народну Часопись" **почтою**, мусить прислати передплату до Адміністраціѣ „Ґазеты Львôвскои":

| | | |
|---|---|---|
| на цѣлый рôкъ | 5 зр. | 40 кр. |
| „ пôвъ року | 2 „ | 70 „ |
| „ чверть року | 1 „ | 35 „ |
| „ мѣсячно | — „ | 40 „ |

Поодиноке число: **3** кр.

## Справа безпроцентовыхъ позычокъ на будову школъ народныхъ.

Якъ звѣстно, установивъ Соймъ на послѣднôй сесіи фондъ позычковый на будову школъ народныхъ, зъ котрого краєва Рада шкôльна буде удѣляти громадамъ безпроцентовыхъ позычокъ.

Зъ тои причины выдала краєва Рада шкôльна окружникъ до всѣхъ окружныхъ Радъ шкôльныхъ, въ котрôмъ зазначено, що вôдъ часу выданя законôвъ шкôльныхъ розвинуло ся шкôльництво въ нашôмъ краю, зорґанізовано богато школъ, иншй переобразовано на дво- або больше-клясовй, такъ, що теперь въ переважнôй части округôвъ шкôльныхъ знаходить ся лишь мале число такихъ громадъ, въ котрыхъ що до орґанізаціѣ школъ не зроблено доси нѣчого. Хочь краєва Рада шкôльна пôдъ взглядомъ орґанізаціѣ и помноженя числа школъ зазначує значный поступъ, то однакожь заразомъ и констатує, що, якъ практика показала, властивому розвоєви школъ насувають ся численнй трудности.

Головною перешкодою для розвою шкôльництва суть будынки шкôльнй — позаякъ въ богато громадахъ суть школы зорґанізованй вже вôдъ многихъ лѣтъ, але на дѣлѣ зовсѣмъ ихъ нема, бо нема будынкôвъ шкôльныхъ, а то длятого, що громады по найбôльшôй части бѣднй, а не маючи фондôвъ не суть въ силѣ поносити вôдъ разу значнй кошты будовы школы. Въ иншихъ же громадахъ, въ котрыхъ школы вже вôдъ давна истнують, суть будынки лихй, малыхъ розмѣрôвъ, и пôдъ взглядомъ гиґієнічнымъ та дидактичнымъ зовсѣмъ не вôд-

## Три ялинки.

*Оповѣдане Маврикія Йокая.*

Передъ Зимнымъ дворцемъ царя понѣсъ ся наразъ выгравaный на трубѣ маршь стрѣльцѣвъ, а ґренадіры въ золотомъ вышиваныхъ, якъ днинѣ шапкахъ и въ уніформахъ зъ понавѣшуваными ордерами выбѣгли передъ дверѣ, де стояли ихъ карабіны зъ наложеными баґнетами.

Але той, що прийшовъ середъ маршу, не бувъ анѣ ґенералъ, анѣ петербургскій ґуберматоръ, анѣ міністеръ, лишь простый собѣ пекарчукъ, що нѣсъ на плечохъ коробку, а въ нѣй кошикъ, а въ руцѣ державъ довгу лѣску зъ насиляными на нѣй колачиками та выгравaвъ на своѣй трубцѣ маршь, якъ найлѣпшій полковый трубачь.

— То ты, гôльтаю, выгравaвъ нашь маршь?! — крикнувъ до него розлюченый капраль, хлописко якъ дубъ зъ пôдкрученымъ довгимъ вусомъ и гладко выбрытымъ лицемъ.

— Отъ видите, — вôдозвавъ ся пекарчукъ зухвало, — на голосъ моеѣ трубки збѣгли ся вы скорше, якъ колибъ вамъ хто сказавъ, що Шведы идуть.

— Дамъ я тобѣ, ты зухвала гадюко! Роздушу тебе, якъ муху.

— Отъ бачь, якій знайшовъ ся! А я тобѣ кажу, що ты не годенъ роздушити отсего мого колачика вôдъ разу на пять куснѣвъ.

— Що? я? Ты драптоузнику! Ану заложѣмъ ся.

— Кождый колачикъ, котрый розломишь вôдъ разу на пять куснѣвъ, буде твôй, а якъ нѣ, то за кождый заплатишь менѣ подвôйно.

— Давай сюда лѣску.

Хлопець усмѣхнувъ ся и подавъ велитови лѣску. Той взявъ оденъ колачикъ, подôбный до тои обручки вôдъ кайданôвъ, що на позѣ у якого засудженого злочинця, и роздушивъ. Дивить ся, а то у него въ руцѣ лишь чотири куснѣ. Розсердивъ ся капраль, бере другій, третый, ба й цѣлу лѣску, ажь зубами скреготче, але що роздушить, то все лишь на чотири куснѣ. Всѣ смѣють ся за кождый разъ, а смѣють ся такъ въ голосъ, що ажь царь Петро почувъ и отворивъ вôкно та подививъ ся на долину, що тамъ такого стало ся.

Бувало вже неразъ, що коли вôнъ спытавъ цѣлый полкъ: „Чи добра була капуста?" то всѣ въ оденъ голосъ, якъ бы вывченый хоръ, вôдповѣли; „Дуже добра, Ваше Величество, нехай имя Твоє и св. Владимира буде благословенне!" — але щобы его ґренадіры передъ головною брамою Зимного дворця смѣяли ся якъ на команду, того ще не бувало. А той, що ними командувавъ, бувъ пекарчукъ.

— Що тамъ такого? — крикнувъ здивованый царь черезъ вôкно.

— Отсей хлопчище, сей прощиевѣтъ! — крикнувъ капраль и вхопивъ хлопця за ухо.

— Возьми ты себе за ухо, щобы-сь чувъ що то царь до тебе говорить!

Царь розсмѣявъ ся, почувши тй зухвалй слова.

На щастє припадавъ того дня Святый вечеръ и въ мѣстѣ вже було смеркло ся. Але того дня вôльно й въ Петербурзѣ веселити ся. Тогды може й царь смѣяти ся, ба навѣть и простый воякъ.

— Приведѣть его сюда! — приказавъ царь и замкнувъ вôкно, крôзь котре, доки було отверте, нѣсъ ся запахъ вôдъ всякихъ присмаковъ ажь до самыхъ воякôвъ, що стояли на вартѣ.

Царь вставъ бувъ якъ разъ вôдъ вечерѣ. На довжезнôмъ столѣ стояли ще полумиски и тарелѣ зъ печивомъ та овочами, а за столомъ сидѣли ще панове въ свѣтячихъ мундурахъ, коли увôйшовъ до царскои свѣтлицѣ пекарчукъ въ кожушку, якй носять въ Петербурзѣ зимою всѣ пекарчуки.

— Станешь воякомъ — вôдозвавъ ся царь до него. — До котрого полку хочешь пристати?

— Коли вже конче, то до того, що живить другй, до пекарѣвъ.

— Добре! А теперь що хочешь? Чи ѣсти, чи пити?

— Насамперед роздивити ся.

Царь приставъ на то, а въ Зимнôмъ дворци було на Святый вечеръ на що подивити ся.

повѣдни̂; въ такихъ школахъ наука не поступає успѣшно, позаякъ значне число дѣтей обовязаныхъ учащати до школы, не знаходять въ нѣй помѣщеня а учитель задля недостачѣ доброго помешканя уважає свôй побутъ въ такôй школѣ лишь хвилевымъ и, стараючись о перенесенє до иншои школы, маючои вôдповѣдный будынокъ, не привязує ся до мѣсцевости и дѣтей та не посвящує ся сповнюваню своихъ обовязкôвъ зъ такою ревностію, якъ бы то робивъ, уважаючи ту школу за мѣсце свого сталого побуту; въ наслѣдокъ того зпеохочує ся до школы также и людность, въ котрôй вже закорѣнилось пересвѣдченє о потребѣ и користяхъ науки для дѣтей.

Призволювани̂ доси Соймомъ що року фонды на запомоги и безпроцентови̂ позички на будову школъ показали ся недостаточни̂, бо призначеною на позички сумою можна було обдѣлити ледви кôльканацять громадъ.

Хотячи прийти громадамъ въ тôмъ напрямѣ зъ успѣшною помочію и уможливити, щобы въ короткôмъ часѣ бôльше число громадъ посѣдало вôдповѣдни̂ будынки шкôльни̂, ухваливъ Соймъ утворити окремый фондъ позичковый на будову шкôлъ сѣльскихъ, призначуючи на ту цѣль зъ майна зародового краєвого фонду шкôльного вальоры именнои вартости 214.781 зр. Той фондъ позычковый установлено зъ початкомъ року 1893 и вôнъ буде оставати пôдъ зарядомъ краєвои Рады шкôльнои.

Краєва Рада шкôльна намѣряє ужити въ 1893 р. цѣлого фонду позычкового на удѣлюванє громадамъ сѣльскимъ безпроцентовыхъ позычокъ, маючихъ сплачувати ся въ 10 рôчныхъ ратахъ, а впливаючихъ въ 1894 и слѣдуючихъ рокахъ ратъ позычковыхъ ужити на дальше удѣлюванє позычокъ.

При удѣлюваню безпроцентовыхъ позычокъ намѣряє краєва Рада шкôльна увзглядънити:

1. Громады, въ котрыхъ наука шкôльна успѣшно розвиває ся, однакъ истнуючи̂ будынки суть такъ лихи̂, що поставленє новыхъ будынкôвъ показує ся конечнымъ.

2. Громады, въ котрыхъ зъ причины значнои фреквенціѣ дѣтей заходить конечна потреба розширити будынокъ шкôльный добудованємъ новыхъ клясъ.

3. Громады, въ котрыхъ школы вже давнѣйше зорґанізовано, але задля недостачѣ будынку шкôльного они не могли доси вôйти въ житє, наколи громада має вже якійсь власный фондъ на будову школы.

Однакожь у всѣхъ выпадкахъ ставить краєва Рада шкôльна за условіє удѣленя позычки, що будова новои школы, взглядно переробленє або розширенє истнуючого будынку мусить бути выконане пôсля пляну примѣненого до вымогу школы и затвердженого окружною Радою шкôльною.

Позаякъ єсть рѣчь пожадана, щобы громады заразъ зъ весною 1893 р. розпочали будову, въ наслѣдокъ чого узыскано бы сего року значне число вôдповѣдныхъ будынкôвъ шкôльныхъ, то кр. Рада шкôльна завôзвала окр. Рады шкôльни̂, щобы повѣдомили о тôмъ громады, що можуть вносити просьбы о позычки.

Кр. Рада шкôльна пригадала заразомъ окр. Радамъ шкôльнымъ выдане вже давнѣйше припорученє, пôсля котрого они мають удѣляти вôдповѣдныхъ плянôвъ до ставленя новыхъ, або переставлюваня старыхъ будынкôвъ шкôльныхъ, при чôмъ треба на то зважати, щобы ти̂ будынки вôдповѣдали условіямъ потрѣбнымъ конче для здоровля ученикôвъ, для свѣтла и воздуха въ школѣ и щобы громады не мусѣли ставити величавыхъ дорогихъ будынкôвъ, не вôдповѣдаючихъ економічнымъ вôдносинамъ нашого краю.

Кр. Рада шкôльна зазначила вкôнци, що въ многихъ случаяхъ громады сѣльски̂ въ своѣй непорадности и нездарности вôддають часто будову несовѣстнымъ предприємцямъ, котри̂ для осягненя якъ найбôльшого зыску доставляють лихій матеріялъ, ставлять будынки изъ сырого матеріялу, выконують роботу недбало и хибно, въ наслѣдокъ чого по кôлькохъ рокахъ грибъ нищить будынки, а громады мусять знову поносити велики̂ тягары, черезъ що стають ся упорни̂ и неприхильни̂ для школы.

Тому лиху можна бы въ той спосôбъ зарадити, що окружни̂ Рады шкôльни̂ будуть удѣляти громадамъ рады и помочи, чи будову школы треба вôддати предприємцеви, чи вести єѣ у власнôмъ зарядѣ черезъ установленый комітетъ, до котрого належали бы люде, даючи̂ поруку пôдъ взглядомъ ретельности и щирого безинтерессовного занятя ся справою, а кр. Рада шкôльна має надѣю, що члены окр. Рады шкôльнои и инши̂ упрошени̂ личности, о щирôй охотѣ для пôднесеня просвѣты и розвою шкôльництва, будуть ревно пôдпирати громады и постарають ся о то, щобы не вôддати ихъ въ руки вызыскувачѣвъ.

## Перегладъ політычный.

Въ справѣ утвореня бôльшости парляментарнои, конферувавъ ґр. Таффе доси зъ Пленеромъ и пос. Яворскимъ. Конференція зъ пос. Яворскимъ тревала кôлька годинъ, а взяли въ нѣй участь также міністры Залескій, дръ Ґавчь и дръ Штайнбахъ. Участь двохъ послѣднихъ міністрôвъ въ конференціи поясняють тымъ, що они суть властивыми авторами проґрамы. Про конференцію зъ Пленеромъ доносить Sonn- u. Montags-Ztg., що посолъ сей ставивъ велику опозицію, а коли конференція розôбє ся, то Рада державна буде розвязана.

Въ Бернѣ на Моравѣ обжаловано тринацять ученикôвъ тамошнои школы промысловои за то, що належали до тайного товариства нѣмецкого шенерерôвского напряму. Ученикôвъ тыхъ выключено изъ всѣхъ шкôлъ въ цѣлôй Австріи.

---

Пôсля „Варш. Вѣдом.“ преліміновано въ буджетѣ въ Россіи 81 міл. рублѣвъ на будову зелѣзниць, а головно на зелѣзницю сибѣрску. „Нов. Время“ доносить, що Пермска ґубернія має бути роздѣлена на двѣ части, а Катеринбургъ має стати столицею новои ґуберніѣ.

---

Цѣлый Парижь очѣкує зъ великою трѣвогою завтрѣшного дня, коли то має зôбрати ся на ново парляментъ на засѣданя. Завтра має бути сконсиґнована вся залога въ Парижи. Ходить чутка, що нинѣ мають арештувати ще кôлькохъ пословъ и сенаторôвъ. — Пос. Делягей, котрый своєю интерпеляцією въ парляментѣ выкликавъ цѣлу справу панамску, поясняє теперь, длячого вôнъ не подавъ именъ скомпромітованыхъ въ сѣй справѣ. Вôнъ каже, що ти̂, котри̂ мали доказы въ своихъ рукахъ, закликали его и пôдъ словомъ чести, що вôнъ именъ тыхъ не выявить, показали єму всѣ паперѣ и списъ людей, що брали грошѣ вôдъ товариства панамского. Паперѣ ти̂ вôдослано заразъ по тôмъ до Лондону. Вôнъ знаючи вже на певно, якъ стоить справа, зробивъ зъ неѣ ужитокъ, але не навѣвъ именъ, бо не мавъ на то доказôвъ въ своихъ рукахъ. Слѣдство впрочôмъ потвердило правду того, що вôнъ говоривъ.

# Новинки.

*Львôвъ дня 9 сѣчня.*

— **Погорѣльцямъ громады Сараньчуки**, въ повѣтѣ бережаньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 400 зр. запомоги, а громадѣ Раделичь, въ пов. дрогобицкôмъ, 100 зр. на внутрѣшне урядженє церкви.

---

Царь живъ ще тогды въ щастю и мирѣ зô своєю першою жѣнкою Евдокією Лопухіною та двоима вôдъ неи дѣточками, хлопчикомъ и дѣвчинкою. Якъ у кождôмъ мѣщаньскôмъ домѣ, такъ и въ царскôй палатѣ прибрала мати струнку ялинку хорошенько та понавѣшувала на неи всѣлякихъ рѣчей, що звеселяють маленьки̂ серця, а вôдъ котрыхъ и старшимъ лице румянѣєсь. До запаленя свѣчечокъ на деревци запрошено всѣхъ дѣтей зъ найбôльшои шляхты, що уважала ся въ палатѣ за найвѣрнѣйшихъ пôдданыхъ. Але въ Россіи зачинає ся церемонія дворска вже вôдъ дѣтей: нѣхто зъ нихъ не вôдозвавъ ся анѣ слôвцемъ радости або счудуваня; всѣмъ заказано було строго выявляти въ голосъ свои чувства; та й вôдъ дѣтей починаєсь тамъ вже черга въ степеняхъ; мали̂ князики и князѣ, ґрафы и бароны чекали зъ приличнымъ спокоємъ, коли старшій дворскій буде здôймати для нихъ зъ ялинки дарунки, позолочувани̂ вояки для паничѣвъ, вычесани̂ ляльки для панночокъ, а до того ще й всѣлякі̂ забавочки.

Пекарчукъ „мавъ то щастє“ придивляти ся всему десь тамъ зъ кутика, але борони Боже, дотыкати ся того; могъ лишь дивити ся и думати собѣ, що єму и зъ того всего нѣчо не достане ся.

Всяка пишнота, всякій блескъ впливають на молодый умъ, а якъ же доперва ти̂ чудеса, що лишь доступни̂ для богатыхъ! Тамти̂ отуманюють хлопця, але вôнъ ихъ не розумѣє, и не бажає ихъ; сй вôнъ вже розумѣє и хотѣвъ бы ихъ мати, хотѣвъ бы зъ нихъ выбрати собѣ щось красного и доброго, щобы промѣняти ихъ вôдтакъ за скарбы зъ другимъ хлопцемъ, коли они єму лѣпше сподобають ся.

Якогось красного коника до гойданя дôставъ наслѣдникъ престола, малый Алексѣй. Сѣвъ собѣ заразъ на него та веде своє оловяне войско на турка. Тожь то радôсть! Коникъ рже, а музыка войскова грає и бубнить.

Бѣдный Алексею! Тобѣ й на думку не приходить, що колись, коли пôдростешь, будешь ѣздити на твердôмъ тапчанѣ въ пôдземнôй вязници та будешь такъ щуры муштрувати!...

Коли вже такъ роздали всѣ дарунки а на деревци остались ще помаранчѣ та червони̂ яблочка и орѣхи и всѣлякі̂ ласощѣ, призначени̂ для дворскои служби, бо на нихъ накапавъ вôскъ изъ восковыхъ свѣчечокъ, спытавъ царь пекарчука: „А тобѣ що дати?“

Всѣ свѣтли̂ панове стали смѣяти ся а й дѣти споглядали згôрдно на хлопця думаючи, що вôнъ заразъ розплаче ся, бо для него нѣчого не лишило ся. Але вôнъ усмѣхаючись, дививъ ся цареви въ очи и сказавъ: „Дайте менѣ деревце.“

— А тобѣ на що его?

— Понавѣшую на нѣмъ колись таки̂ блыскучи̂ хресты та звѣзды якъ ось у тыхъ панôвъ на грудехъ.

— Чортъ бы тебе взявъ! Якъ тобѣ на имя?

— Александеръ Даниловичь Менчіковъ.

— Александре Даниловичу! Ты лишишь ся у мене въ палатѣ.

* * *

Вôнъ осягнувъ чого лишь чоловѣкъ може собѣ забажати. Имя его понеслось по всѣмъ свѣтѣ. Коронованй головы ставали веселѣйши̂, коли вôнъ усмѣхавъ ся, вѣнценосни̂ героѣ дрожали вôдъ его гнѣву.

Свого добродѣя, князя Амилку, зрадивъ вôнъ передъ царемъ яко ворохобника. Заговôрника стратили, а зрадникови въ заплату вôддали его доньку за жѣнку и все майно. Царь вôддавъ єму на выхованє свого найстаршого сына Алексея, опôсля казавъ єму пильнувати его у вязници, а наконець вôддавъ єму его на страченє. Вôнъ ставъ ся опôсля любимцемъ царицѣ а его посѣлôсть була такъ велика, якъ яке королѣвство.

Алежь бо й умѣвъ вôнъ грати въ свою дудку, якъ колись на своѣй трубцѣ. Грабивъ и деръ и кравъ, а все — по закону; а хочь его коли й приловили, то велике дѣло?! Три разы, въ рокахъ 1713, 1719 и 1723, засудивъ бувъ сего розбишака найвысшій трибуналъ на смерть, але — царь або цариця все его помилували; они его нѣбы то карали, вôдбирали єму его давни̂ добра, а за то давали нови̂ або давали спосôбъ нови̂ набути.

По смерти царицѣ ставъ вôнъ бувъ опѣкуномъ Петра II и такъ дбавъ дуже про него, що замкнувъ его у власнôй его палатѣ, та заєдно казавъ єму, нехай женить ся зъ его донькою а тогды выйде зъ нею на волю.

Було то на Святый вечеръ, въ тôй самôй свѣтлици, де давный пекарчукъ перший разъ побачивъ блискучи̂ ордеры у великихъ

— **Именованя и перенесеня.** П. Міністеръ торговлѣ надавъ старшому комісареви почтовому Ришардови Вопатерніому посаду секретаря почтового и именувавъ почтовыхъ комісарѣвъ: Кая. Лаского и Стан. Бугно секретарями почтовыми, а комісаря почтового Стефана Йоркашъ Коха старшимъ комісаремъ почтовымъ у Львовѣ. — Дръ Людвикъ Цвѣкливьскій, професоръ львôвского університету, именованый директоромъ обидвохъ комісій испытовыхъ. — Иполитъ Валевскій именованый радникомъ гôрництва и начальникомъ заряду салінарного, Едмундъ Віттемберскій и Иванъ Ферчь старшими управителями заряду, а Антôнъ Міллеръ старшимъ управителемъ гôрництва въ єтатѣ заряду салінарного въ Галичинѣ и на Буковинѣ.

— **Доповняючій выбôръ** двохъ членôвъ Рады пов. въ Добромили зъ групы сельскихъ громадъ розписано на 16 лютого с. р.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Казимиръ Бадені** выѣхавъ въ пятницю по полудни курерскимъ поѣздомъ до Вѣдня.

— **Кваліфікаційни испыты** для учителѣвъ народныхъ школъ зачнуть ся передъ ц. к. комісією испытовою въ Р е ш о в ѣ дня 16 лютого с. р. Кандидаты и кандидатки до испыту мають внести подамя до своеѣ окружной Рады школьной найдальше до дня 10 лютого с. р. До подамя треба долучити свѣдоцтво зрѣлости, доказъ дволѣтной практики, коротку житєпись и выказъ пôдручникôвъ, ужитыхъ до испыту.

— **Для оцѣнки рускихъ творôвъ драматичныхъ** надосланыхъ на конкурсъ краєвый скликавъ Выдѣлъ краєвый комісію конкурсову на день 14 с. м. 11 год. передъ полуднемъ.

— **Намѣрене самоубійство.** Вчера въ недѣлю хотѣвъ позбавити себе житя приватный офіціялістъ у Львовѣ, 26 лѣтный Ив. Августъ П. Выпивъ богато воды лавровой и губу заткавъ скоро, щобы ще й загорѣти. Ще живого вôдвезено єго до шпиталю.

— **Овація для ґр. Таффого.** Може рôкъ тому назадъ обходивъ Президентъ міністрôвъ ґр. Таффе зовсѣмъ тихенько 40-лѣтный ювілей свого вступленя до службы державной. На бажанє президента міністрôвъ не было тогды нѣякого торжества и не передано ему такожь того дарунку, якій злагодили були для него при сѣй нагодѣ політичні шефы краю. Всѣ намѣстники й президенты краєві умовили ся були тогды дати зладити для Президента міністрôвъ касетку, котра бы мѣстила въ собѣ въ артистичнôмъ выконаню виды всѣхъ тыхъ мѣсцевостей, въ котрыхъ ґр. Таффе служивъ. Отже сими днями мають зôбрати ся у Вѣдни всѣ шефы краєвъ и передати ґр. Таффому ту касетку.

— **Зъ Буковины.** Въ Черновцяхъ на передмѣстю Горечи убивъ хтось Кирила Свирида. Єго найшли нежнвымъ зъ розбитою головою коло хаты передмѣщанина Ленимьского. — На особовый поѣздъ, що ѣхавъ зъ Кімполюнґа до стації Айзенавъ, напала громада Гуцулôвъ и ставувши на шляху спонукала машиніста здержати поѣздъ. Чому они такъ зробили не знати. Они були пяні, обступали льокомотиву и хотѣли стягнути зъ неѣ машиніста и кондуктора. Межи подорожными у ваґонахъ было кôлькохъ жандармôвъ. Скоро ихъ напастники спостерегли, сейчасъ стали утѣкати. Однакъ кôлькохъ удало ся зловити и они певно вынснять причину нападу. — Въ Кучуровѣ 4 с. м. повѣсила ся селянка Ирена Семенько, а въ Карапчивѣ позбавивъ себе житя въ такій самъ способъ зарôбникъ Мартинъ Волюшъ. — Въ Банчуку померла вôдъ загару 66 лѣтна селянка Домна Максемюкъ.

— **Медвѣдь злодѣемъ.** Въ Великôмъ Бечкереку на Угорщинѣ зайшовъ бувъ сими днями до одного дому циганъ зъ ученымъ медведемъ, котрый показувавъ тамъ всѣлякі свои штуки. Межи людьми, що дивили ся на штуки медведя, була такожь и одна панѣ, що мала на собѣ на довгôмъ ланцушку золотый годинникъ. Циганъ побачивши той годинникъ попросивъ паню, щобы она позычила ему на хвильку, а медвѣдь вложить ѣй той годинникъ назадъ до кишенѣ. Панѣ пристала на то, але медведеви, видко, такъ сподобавъ ся годинникъ, що вôнъ забувъ на свою заповѣджену штуку а показавъ иншу — укравъ годинникъ, вложивъ єго въ пащу и проликнувъ єго разомъ зъ ланцушкомъ. Розумѣє ся, що панѣ наробила великого крику и стала вôдгрожувати ся циганови, а той обѣцявъ ся добути годинникъ зъ медведя назадъ въ той способъ, що, казавъ, дасть ему пôвъ літры гôркои воды на прочищенє. Панѣ не дала ся тымъ затуманити, але закликала цигана до поліцїѣ, а та замкнула єго и медведя на два днѣ до арешту. По двохъ дняхъ дôстала властителька назадъ свôй годинникъ, такій чистый блискучій, якъ бы новый.

— **Десять днѣвъ живцемъ пôдъ водою.** Въ Юрѣвцѣ при донецкôй зелѣзници залила була недавно тому вода одну копальню, въ котрôй працювало одинацять робôтникôвъ. Трохъ зъ нихъ выдобуло ся щасливо завчасу на верхъ а прочі остались въ копальни; ихъ выдобули ажъ по десяти дняхъ, коли въ копальнѣ выпомпували всю воду. Всѣ вôсѣмь робôтникôвъ жили ще мимо того, що въ послѣдныхъ дняхъ нѣчого не ѣли.

## Всячина.

— **Рôй спадающихъ звѣздъ,** про котрый мы свого часу писали обширно въ фейлетонахъ нашои часописи, а котрый после обчисленя звѣздарѣвъ повиненъ бувъ припасти на нôчь зъ дня 27 падолиста 1892 р., котрого однакожь задля вплыву на него планеты Юпітера сподѣвали ся вже на день 23 падолиста, показавъ ся бувъ дѣйстно того дня, але въ Пôвнôчнôй Америцѣ. Вечеромъ того дня видко было скрôзь по Сполученыхъ Державахъ, де лишь небо было погôдне, якъ изъ громады звѣздъ, званои Андромедою, летѣли цѣлыми роями горѣючі метеоры. Въ Норсфільдъ, (въ державѣ Мінесота), начислено на мінуту 15 до 20 метеорôвъ, а декотрі зъ нихъ були такъ великі и ясні, якъ звѣзды другои величины. На звѣздарни въ Прінстонъ числено спадаючі звѣзды вôдъ пôвъ до осьмои вечеромъ до пôвъ до першои въ ночи и начислено пересѣчно по 100 звѣздъ на 4 до пять мінутъ. Загально обчисляють, що въ тôй порѣ перелетѣло якихъ 30.000 спадаючихъ звѣздъ. Въ Пальо Альто въ Каліфорніи, видѣли такожь формальный звѣздистый дощь изъ перелѣтаючихъ метеоритôвъ: они летѣли майже безперерывно одинъ за другими изъ всѣхъ сторонъ неба. Обчисленє показало, що въ тôй сторонѣ землѣ, котра пôдъ ту пору була звернена до того мѣсця на небѣ, зъ котрого тѣ спадаючі звѣзды выходять, т. є., до громады звѣздъ Андромеда, показало ся було за цѣлый день 23 падолиста що найменше якихъ 4 до 500 міліонôвъ спадаючихъ звѣздъ. Вечеромъ дня 24 падолиста видко было ще лишь дуже рѣдко яку спадаючу звѣзду, бо головный рôй бувъ вже перелетѣвъ. То поясняє намъ такожь, длячого нѣгде въ Европѣ не было въ падолистѣ видко того роя: вôнъ припавъ на ту пору, коли у насъ бувъ день. Дня 27 падолиста — якъ мы то свого часу писали — было ще й у Львовѣ видко кôлька спадаючихъ звѣздъ: були то вже послѣдні останки, що полишили ся були далеко поза головнымъ роемъ.

## ТЕЛЕГРАМЫ.

**Будапештъ** 9 сѣчня. Ліберальна партія зложила міністрови Векерльому ґратуляцію до его важныхъ операцій фінансовыхъ, переведеныхъ въ послѣдныхъ дняхъ и приняла буджетъ. При титулѣ „Удержанє Двору" заявивъ Векерле, що правительство буде старати ся, якъ и всѣ попередні, щобы державно-правному положеню Угорщины дати и пувлѣшнôмъ выступованю задержати Дворови вôдповѣдный выразъ.

**Римъ** 9 сѣчня. Папа розпочавъ торжество ювилею папского принимаючи вчера звыше 500 дѣтей шляхотскихъ и мѣщаньскихъ, котрыхъ обдарувавъ медаликами и удѣливъ имъ благословеня.

**Штокгольмъ** 9 сѣчня. При выборахъ до народнои рады державнои побѣдили тутъ всѣ соціялістичні кандидаты.

**Сіґмарінґенъ** 9 сѣчня. Приѣхали тутъ князь и княгиня Единбурґскі зъ молодою.

**Берлинъ** 9 сѣчня. Цѣсарь Вільгельмъ поѣхавъ до Сіґмарінґенъ.

---

папôвъ на грудехъ. Уставлено величезну ялицю та понавѣшувано богато всѣлякихъ дарункôвъ для великихъ дѣтей. На вершку деревця высѣла золота соболями обложена царска корона а пôдъ нею въ золотыхъ рамахъ легко закрытый образъ доньки Менчикова.

Великі дѣти, мѣжь котрыхъ мали роздавати ся дарунки, вже були зôйшли ся. Въ кутику коло печи стоявъ самъ одень, молодый Петро II., властитель престола и державы. Єго опѣкунъ, чоловѣкъ всемогучій, ставъ роздѣляти дарунки: „Для тебе отъ ся княжа корона! Для тебе, мôй молодче, посада ґубернатора! А для тебе владичій престолъ!... и такъ дальше, ажь все роздавъ. Лишивъ ся бувъ ще лишь образъ въ долинѣ и корона на вершку.

— А тобѣ що дати? — пытає Менчіковъ Петра II., круглу сироту въ кутику коло печи.

— Само деревце! — вôдповѣвъ молодець и очи єму засвѣтились.

— А тобѣ на що деревця?

— Абы тебе на нѣмъ повѣсити, ты грабежнику!

Князь споглянувъ здивованый. Хотѣвъ усмѣхнути ся, але задеревѣвъ, коли всѣ великі дѣти вôдвернули ся вôдъ него, якъ колибь єго не знали. Одень лишь, що державъ великій золотый ключь въ руцѣ — той, що якъ разъ ставъ ґубернаторомъ Петербурга, вôдозвавъ ся глумливо до него: — „Князю! Ты лише що давъ менѣ отсей ключь. Даю тобѣ слово, що и тебе нимъ замкну, Александре Даниловичу Менчікове!...

* * *

Ґубернаторъ въ Березовѣ на Сибѣри бувъ собѣ старенькій, доброго серця папокъ. Дѣтей своихъ не мавъ, то й позапрошувавъ на Святый вечеръ всѣхъ дѣтей заточникôвъ до своеи палаты та уставивъ тамъ для нихъ ялинку зъ всѣлякими дарунками. Дорогихъ рѣчей тамъ не было, лишь теплі панчôшки, рукавицѣ, черевики, самовари и таке инше, що моглобы придати ся для заточникôвъ и ихъ дѣтей. Всѣ вже дôстали були дарунки, стояла ще лишь дрôбоньна и блѣдненька дѣвчинка.

— А ты що собѣ выбираєшь, дитинко?— пытає ґубернаторъ вѣчливо.

Дѣвча и окомъ не кинуло на понавѣшувані дарунки, лишь дрожачимъ якъ бы вôдъ горячки голосомъ сказало:

— Дайте менѣ деревце!

— На щожь тобѣ Божого деревця, дитинко?

— Мои бѣдні тато сидять въ онъ тôй хатинѣ, що єѣ дѣрава стрѣха выглядає зъ пôдъ снѣгу. Намъ вже дрова минули ся. Я не можу ити до лѣса, бо маю горячку, а тато не можуть выйти зъ хаты, доки не полатають собѣ чобôтъ. А они такъ змерзли въ руки, що имъ пальцѣ заклякли. Дайте менѣ деревце на топливо.

— Якъ же твому татови на имя, бѣдна дитинко?

— Александеръ Даниловичь Менчіковъ.

---

**Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ.**
(важный вôдъ 1 мая с. р.)

| Вôдходять: | Куреръ | | Особовый | | | [illegible] |
|---|---|---|---|---|---|---|
| До Кракова | 3·07 | 10·41 | 5·26 | 11·01 | 7·56 | |
| „ Пôдволочискъ зъ Пôдв. | 3·10 | — | 10.02 | 10·52 | — | |
| (зъ голов. двор.) | 2·58 | — | 9·41 | 10·25 | — | — |
| „ Черновець | 6·36 | — | 9·56 | 3·22 | 10·56 | — |
| „ Стрыя | — | — | 6·16 | 10·21 | 7·41 | — |
| „ Белзця | — | — | 9·51 | — | — | — |
| „ Сокаля | — | — | — | — | — | 7·36 |
| „ Зымнои Воды | — | — | 4·36 | — | — | — |

| Приходять: | Куреръ | | Особовый | | | Мѣ- [illegible] |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Зъ Кракова | 6·01 | 2·50 | 9·01 | 6·46 | 9·32 | — |
| „ Пôдволоч. на Пôдвам. | — | 2·45 | 9·17 | 6·55 | — | — |
| „ (на гол. двор). | — | 2·57 | 9·40 | 7·21 | — | — |
| „ Черновець | 10·09 | — | 7·56 | 1.42 | 7·06 | — |
| „ Стрыя | — | — | 1·41 | 9·16 | 2·56 | — |
| „ Белзця | — | — | 4·48 | — | — | — |
| „ Сокаля | — | — | — | — | — | 8·32 |

Ч а с ъ л ь в ô в с к і й; рôвниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѣ и пôдчеркненѣ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год.ч 59 мін. рано.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**

**Подає** ся до вѣдомости, що въ дни 24. сѣчня 1893 о год. 11 рано, вôдбуде ся публична лїцитація in minus будовы школы въ Вересцѣ, — въ урядѣ громадскôмъ въ Лѣску. Цѣна выклична 3324 зр. Вадіюмъ 10 прц., котре належить зложити передъ лїцитацією въ руки предсѣдателя о. Ладижиньского. Плянъ, кошторисъ и условія лїцитаційнѝ можна переглянути въ канцеляріи парафіяльнôй въ Вересцѣ.

Зъ Рады шкôльнои мѣйскои.

Въ Вересцѣ, дня 1-ого сѣчня 1893. 124 1-3

## Цьвяхи

**до коньскихъ пôдкôвъ**

Нр. 1 и 2 по **1·—** и **1·20** зр. за 100 штукъ поручає

**Петро Хшонстовскій,**

торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ площа Капітульна Ч. 1. (напротивъ Катедры.) 120

# КОНТОРА ВЫМѢНЫ

**ц. к. упр. гал. акц.**

# БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

**ВСЯКѢ ЭФЕКТЫ И МОНЕТЫ**

**по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провізіи.**

Яко добру и певну льокацію поручає:

- **$4\frac{1}{2}\%$** листы гіпотечнѝ.
- **5%** листы гіпотечнѝ преміованѝ.
- **5%** листы гіпотечнѝ безъ преміи.
- **$4\frac{1}{2}\%$** листы Тов. кредитового земс.
- **$4\frac{1}{2}\%$** листы Банку краєвого.
- **$4\frac{1}{2}\%$** пожичку краєву галицку.
- **4%** пожичку пропінаційну галицку.
- **5%** „ „ буковиньску.
- **$4\frac{1}{2}\%$** пожичку угорской желѣзной дороги державной.
- **$4\frac{1}{2}\%$** пожичку пропінаційну угорску.

**4%** угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

**Увага:** Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 2

## Дра Фридриха Ленґіля

# БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣлання.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и воспôвку и надає єму краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

**Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.**

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

## Австрійско-угорска

# FINANZ-RUNDSCHAU

Признанє, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побôльшити его обємъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшнихъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово. Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новой своѝй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладає побôльшене обєму, высокôсть предплаты зôстає незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

*Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа* **1 зр.**

**Администрація:** Wien, 1 Wollnerstrasse 11

# Зъ огню

уратованѝ, зовсѣмъ чистѝ, безъ блуду и сказы товары передано менѣ въ порученємъ, щобы ихъ **якъ найскорше въ бôльшôй або меншôй скôлькости по якôйнебудь цѣнѣ** розпродати. Товары, що до якости суть знаменитѝ, цѣны незвычайно дешевѝ; о ½ цѣны звычайной вартости, а всьо єсть безъ блуду и сказы. Въ запасѣ єсть:

1200 **швайцарскихъ годинникôвъ** зъ плястикою, зъ позолоченого бронзу, зъ довгимъ ланцушкомъ, штука по 1·50 зр.

300 **швайцарскихъ годинникôвъ стѣнныхъ** въ стилевыхъ рамкахъ. Знаменито урегульованѝ и идучѝ докладно на секунду зъ ошкленымъ циферблятомъ, вагою и маятникомъ, штука по 1.85 злр, бючѝ по 315 злр.

1750 **штукъ полотна,** Румбурского и Штернберского, 30-лôктевыхъ, найлѣпшои не досходженя Вебы, для каждои родины; штука лише 5·40 злр.

400 **тузінôвъ шовковыхъ хустокъ,** зъ найлучшого ліоньского шовку, кожда штука иншои барвы, давнѣйше 12 злр., теперь цѣлый тузінъ лише 3·95 зр. можна ужити также на шию.

1200 **комплет. сервісôвъ** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** мальованыхъ въ цвѣты и иншѝ декораціи, складаючихъ ся зъ 1 пречудной вазы, 4 рôжныхъ полумискôвъ, 1 сосіерки и пôдставки на сосіерку, сôльнички и 18 найгарнѣйшихъ тарелѣвъ, всьо разомъ лишь 5.95 зр. Пачка до сего 70 кр.

2500 **комплет. сервісôвъ до кавы** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** густо въ цвѣты птицѣ и золотомъ мальованыхъ, складаючихъ ся зъ 1 прекрасного збôрника на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарныхъ чарокъ, 6 пôдставокъ, лише 350 злр. Сервісъ на гербату 4 злр, пачка до 1 сервісу коштує лише 40 кр.

500 **комплет. ґарнітурôвъ столовыхъ,** складаючихъ ся зъ 12 штукъ добрыхъ ножѣвъ и вилокъ, 6 ложокъ добрыхъ, 6 такихъ ложочокъ. Всьо зъ найлучшого серебра Британія. Дальше 6 пôдставокъ пôдъ ножѣ кришталовыхъ, 6 пôдставокъ округлыхъ на воду, 3 кубки на яйця посрѣблюванѝ 1 ситце до гербаты. Всью разомъ лише 4·50 злр. — не повинно хибувати въ жаднôмъ домѣ.

8000 **штукъ деръ (коцôвъ) на конѣ,** грубыхъ якъ дошка, теплыхъ, сильныхъ и майже не до зужитя сѣрыхъ зъ широкими кольоровыми смугами, штука по 1·50 злр.; дальше деры для фіякрôвъ, жовтоволосѝ зъ бордурами розличной барвы, штука по 3 злр. Всѣ деры суть 190 см. довгѝ и 130 см. широкѝ

1280 **паръ сподень** въ сильнои, доброи, грубои матеріи зимовои, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, I рôдъ по 2 зр., II рôдъ по 3 зр., III рôдъ по 4 зр.

320 **комплет. ґарнітурôвъ мужескихъ,** зъ доброи грубои, зимовои матеріи, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, складаючихъ ся въ сурдута, сподень и камизольки I рôдъ 7·50 злр, II рôдъ 12 злр., III рôдъ 19 злр

Повтаряю, що товары тѝ суть безъ блуду и плямъ, и коштують впрочôмъ 2 або 3 разы стôлько. Належить проте замовляти такъ скоро, якъ лишь можна — Высылає ся лишь за попередною заплатою, або за послѣплатою почтою або зелѣзницею **Непригодный товаръ принимає ся назадъ безъ перешкоды.** — Одинокій адресъ замовлень:

**APFEL MOR.** Wien I Fleischmarkt Nr. 12/D.

Цѣс. кор. упривіліована

**Рафінерія спірітусу, фабрика руму, лікерôвъ и оцту**

**ЮЛІЯ МІКОЛЯША у Львовѣ**

поручає

ратафію и овочѣвку несолоджену

зъ найлѣпшихъ овочѣвъ.

**Складъ для мѣста Львова**

при улици Коперніка ч. 9. 72

Антикварска оферта.

# МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

**4 (найновѣйше) выданє**

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

**зр. 96 зр. 55.**

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.